

[Elbæk-Jessen.]

Naar det har været nævnt nogle Gange som en Fordel, at den nye Lov virker permanent, er det netop ogsaa det, vi foreslaar ved at foreslaa bevilget 10 Mill. Kr. aarlig i saa lang Tid, som der er Brug for Pengene; det bliver altsaa det samme.

Nu udtaler det ærede Medlem Hr. Nørskov, at det gaar nogenlunde, og det er vistnok rigtigt. Men det ærede Medlem fremhæver, at det gaar særlig godt i Ribe Amt. Jeg har i Gaar talt med Formanden for Ribe Amt, og hans Udtalelse privat kunde vel ogsaa nok siges at gaa ud paa, at det gaar nogenlunde. De har arbejdet hele Tiden i Ribe Amt — jeg kender Forholdene dér ret nøje —, endogsaa Dræningsmestre har taget Ansvaret paa sig, idet de jo har vidst, at den nye Lov kom; derfor har man nogenlunde fortsat med Arbejdet. Men hvis vi til Sammenligning tager den Opgørelse, som er udsendt som en Oversigt fra Ministeriet, ser vi, at Ribe Amt har 763 ha under Afvanding i den Tid, den nye Lov har været gældende, og i Viborg Amt har de kun 172 ha. Forskellen mellem 763 og 172 ha illustrerer stærkt, at det gaar kun nogenlunde, og der er mange Amter, hvor det endogsaa gaar meget daarligt. Og naar Loven skal være en Beskæftigelseslov, synes jeg, det er nødvendigt, at der kommer lidt mere Fart i det, og det er det, vort Forslag gaar ud paa.

Det ærede Medlem Hr. Grønning fremhævede særlig den nye Lov som en demokratisk Lov og pegede paa, at i vort Forslag stod der kun 4 000 Kr. eller 5 000 Kr. Naar der er en begrænset Sum paa 10 Mill. Kr., skal de ogsaa strække til, og saa maa vedkommende eventuelt se, om de kan søge igen eller finde paa andre Foranstaltninger. 4 000 Kr. eller 5 000 Kr. som Laan er dog et meget betydeligt Beløb.

Endelig taler det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen om, at Det frie Folkeparti mener, at Landbruget skal leve af Statslaan. Nej, det er paa ingen Maade vor Mening, men i en vanskelig Tid som den, vi har været inde i nu i mange Aar, er det rimeligt, at Staten viser Imødekommehed ved som foreslaaet at yde rimelige og billige Laan.

Saa spørger det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen om Principperne. Dertil kan svares, at ganske vist taler det ærede Medlem om Principper, men vi tager praktiske Hensyn, og vi mener, at som Tiden er, er det nødvendigt at tage praktiske Hensyn.

Og naar det ærede Medlem siger, at

Kommunalaadene ikke er de rigtige til at have Forstand paa, hvordan der skal forbedres, synes jeg egentlig, naar vi ser paa de kommunale Medlemmer i Almindelighed i Sogneraadene, at de har meget god Forstand paa det; i Sammenligning med det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, der jo taler med om alle mulige Ting, synes jeg, at Kommunalaadene godt kunde have Forstand paa dette.

Endelig taler det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen om, at vi har medtaget noget her i § 1. Det er netop af praktiske Hensyn, for det er Udtryk for, hvad Fler-tallet ønsker. Men der staar udtrykkeligt, at det er arbejdsløse, der skal antages til Arbejdet, hvis man vil have Understøttelse. Der tilføjes ganske vist, at lige med dem kan der antages Familieforsørgere og saadanne, som er forsikrede mod Arbejdsløshed. Det er altsaa det, det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen er imod, men vi har ikke noget imod, at de er forsikrede. Det fremhævede vi ogsaa i Gaar. Det er ikke særlig Forsikringen, vi har noget imod, men naar der her er Tale om, at det er arbejdsløse, der særlig skal have Arbejdet, mener vi, at det andet falder ganske væk og er ganske uden Betydning. Det særlig betydningsfulde ligger i, hvordan Loven praktiseres.

Skønt den højtærede Landbrugsminister ikke mente, det var værd at røre ved dette nu, mener jeg alligevel, det har nogen Betydning at faa Spørgsmaalet drøftet. Vi tager praktiske Hensyn, og derfor mener jeg, der er god Grund til at faa mere Gang i Arbejdet, og navnlig, om det var muligt, at skaffe billige Laan til dem, der lader Arbejdet udføre.

Carl Petersen: Det ærede Medlem Hr. Elbæk-Jessen udtrykte sin Forbavselse over, at jeg havde sagt, at det var ikke en Lov, der var tænkt som Støtteforanstaltning til Landbruget. Men det ærede Medlem begyndte med at sige i sit første Indlæg, at den Lovgivning, vi var kommet ind i, var et Resultat af Arbejdsløshedsraadets Indstilling i sin Tid, og Arbejdsløshedsraadets var, som bekendt, en Institution, der beskæftigede sig med Tingene for at sætte Arbejde i Gang. Da netop dette var et Produkt af Arbejdsløshedsraadets Indstilling, synes jeg, jeg har Ret i at sige, at denne Lovgivning var tænkt som en Beskæftigelseslov, der blev sat i Forbindelse med Landbruget. Det forhindrer ikke, at man, naar man opgør de Fordele, Landbruget har haft gennem Lovgivningen, kan tage denne Lov med, fordi den har